

„Ezért tehát nem azé, aki akarja, nem is azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Róma 9,14-33

A ma embere nem szereti a kegyelmet, hiszen az valami olyan, amit eleve nem érdemlünk. Azért nem lehet megdolgozni, azt nem lehet kiérdemelni. Ha valaki kegyelmes felém, én az adósa leszek. De tartozni kiszolgáltatottsággal jár. Inkább függjön tőlem a másik, mint én tőle. Nehogy már adósa maradjak! Ezért nehéz az ember számára az Istennel való kapcsolat, mert az a kegyelmen alapul: nem tőlem van, nem én vagyok a meghatározója, irányítója az eseményeknek. És ez nehéz.

Pál arról tanít, hogy az ószövetségi választott nép is épp a lényegről feledkezett el, amikor azt célozta meg, hogy az Isten igazságát a saját erejéből érje el. Isten számos eszközt adott a választott népének, hogy segítse a vele való kapcsolatát. Ott volt számukra az Ige: a törvény és a próféták. Ezeken keresztül pontos útmutatást, fontos határokat szabadott Isten számukra. Ott volt az áldozat, annak számos fajtája, amely kifejezte az ember alázatát, a leborulást, az imádságot. Ott volt a szent hely, a templom, benne a szent láda, amely kifejezte a kapcsolatot: az Isten az ő népe között lakik. Ám ezek az eszközök idővel átvették az Isten helyét.

Fontosabbá vált az Isten népe számára az, amit ők tettek, mint amit az Isten tesz. A nagy igyekezetben a betű fontosabb lett az üzenetnél. Az engedelmesség az áldozatnál. Nemrég olvastuk, hogy az Úr ládáját úgy vitték magukkal a harcba, hogy az majd győzelmet hoz számukra: úgy gondolták, a maguk tervei, elképzelései szerint kényszeríthetik, irányíthatják az Istent. Az Istenbe vetett hit helyére kerültek az Istennel való kapcsolat eszközei. Bálvány lett a cselekedetekből, az Írás betűiből és a templomból. A bálvány praktikus: mindig kéznél van. Az ember úgy érzi, ő irányít, nem kell Isten kegyelmére rábíznia magát, hanem saját elhatározása szerint élhet. Óriási figyelmeztetés ez, amit Pál leír a Római levélben, nagy tanulság ez az Isten népe számára. És a történelem megmutatta, hogy az Isten népére minden időben leselkedik ez a kísértés.

Ennek egyetlen ellenszere van: az Isten kegyelmére hittel való ráhagyatkozás. Ez kiszolgáltatottságot jelent, mert az irányítást átadjuk – annak az Úrnak, aki végtelen szeretetéről biztosít bennünket. Ez alázatot feltételez – meghajlást az Úr előtt, akié a világmindenség. Ez önmegtagadást kíván – lemondva azokról a vágyainkról, melyek a saját érvényesülésünk felé vonnának bennünket. A ráhagyatkozással elismerem, hogy ő az Úr, övé a hatalom. Nem ő van az én kezemben, hanem én vagyok az övében: nem én irányítok, hanem ő vezet engem. Az üdvösség céljához csak ezen a módon lehet eljutni: Isten kegyelmében bízva.

Ott van ez a bizonyos kő, melyről Pál említést tesz: a megütközés köve, a megbotlás sziklája, amin minden emberi akarat megtörik, ott a mi képességeink, semmivé válnak. Ezt nem lehet erővel elmozdítani: ez Isten hatalma és akarata. Ám rá lehet helyezkedni, hittel lehet hozzá kapcsolódni, rá épülni, s a vele való kapcsolatban Isten házának részévé válni. Az Úr Jézus Krisztus ez a kőszikla, akiben megmutatkozott felénk az Isten kegyelme: Ő az Isten kijelentése, akiben tökéletesen hozzánk illeszkedő formában szólít meg minket. Ő az a tökéletes áldozat, amelyhez nekünk bűneinken kívül nem volt mit hozzá tennünk. Hozzá hittel kapcsolódva épülhetünk mindannyian Isten templomává. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Emlékezés

Szomorú szívvel, de Isten akaratát keresve emlékezünk meg arról, hogy az elmúlt héten pénteken kísértük ki utolsó földi útjára Martonvásáron Varga Lóránt atyánkfíát, aki 72 éves korában ment el közülünk. Ravatala mellett a vigasztalás ígéje a Filippi 4,13 alapján szólt. Isten adjon vigasztalást a gyászban szeretteinek!

2. Alkalmaink

Szombaton 40 fős gyülekezeti kiránduláson vettünk részt: Sárszentmihályt, Nádasdladányt és Várpalotát ejtettük útba. Gazdagodtunk egymás társaságával és a megszerzett élményekkel. Köszönet a szervezésért Tolnai Gábor testvérünknek!

Kedden 18 órakor szolgálók órájára készülünk Gyúron. Szerdán 17 órakor presbiteri bibliaórát tartunk, melynek házigazdája Márkus József testvérünk. Szeretettel várjuk a presbiter testvéreket! Pénteken 18 órakor Bibliaköri alkalomra hívunk Martonvásáron. Szombaton 17 órától missziós fórumot tartunk a gyúrói gyülekezeti házban. Vasárnap a szokott időpontokban tartjuk istentiszteleteinket. Két hét múlva Martonvásáron közös istentisztelet keretében fogadjuk gyülekezetünkbe Székely Tamás lelkipásztor testvérünket.

3. Iratterjesztés

Ezekben a hetekben szeretnénk felmérni az igényeket a 2025. évi kiadványokra: Bibliaolvasó Kalauz, Kálvin Kalendárium, Falinaptár, Reformátusok Lapja, Presbiter újság – további kért kiadványoknak is szívesen utána járunk. Kérjük a gyülekezet tagjait, hogy az igényeket a kihelyezett íven jelezzék!

4. Meghirdettük az áldozati vasárnapokat advent kezdetéig. Gyúron a parókia hűtő-fűtő klíma berendezéseinek telepítéséhez várjuk a támogató adományokat, míg Martonvásáron az istentiszteletek rögzítésére szolgáló kamera beszerzését célozzuk az érkező adományokból. A héten Gyúróra 60.000, Martonvásárra 70.000 Ft áldozati adomány érkezett. Hála legyen az Úrnak!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!